

SZERKESZTŐSÉG:

NAGY-KIKINDÁN,

hova a felelős szerkesztő neve
alatt a lap szellemi részét érdeklő
mindennemű közlemény küldendő.

Kiadóhivatal:

A lap adminisztrációjára
vonatható felszólalások,
előfizetési, hirdetményi és
nyilvántartási díjak a „TORONTÁLI
KÖZLÖNY” kiadóhivatalához
intézendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

EGYESÜLT „FELSŐ TORONTÁL” ÉS „KIKINDAI KÖZLÖNY”

POLITIKAI LAP.

MEGJELENIK: HETFŐN, SZERDÁN, PÉNTEKEN ÉS VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Póstán küldve, vagy házhoz
hordva:

Egész évre 7 frt. Félévre 3 frt.
50 kr. Negyedévre 1 frt. 75 kr.

Egy szám 10 kr.

Belyegdíj minden iktatásnál 30 kr.

Nyilvántartási díj minden sora 30 kr.

Hirdetések fölvetetnek a
fővárosi és külföldi ná-
gyobb hirdetési irodákban,
Nagy-Kikindán a kiadóhivatalban.

Iparfejlesztés.

N. Kikinda, 1898. szept. 30.

Még nincs befejezve a legnagyobb kérdés, hogy mi lesz a két állam közgazdasági berendezkedésével, de azért a napi munka során tanácskozik a magyar képviselőház pénzügyi bizottsága a közgazdasági tárca költségvetéséről. A kereskedelemügyi miniszter budgetjét is csak úgy tárgyalják, mint ha valami sem változhatnék a föld alatt, pedig ha valahol, ennél a tárcánál kell kifejezésre jutni az új helyzetnek és az új helyzet követelményeinek mélyreható átalakulásokban.

Persze nyoma nincs ennek egyelőre és a szakminiszter erősen védelmezi az ő régi nyomokon haladó költségeloirányzatának tételait. Régiük a nyomok minden tekintetben, még az összegek is alig változnak, melyek az iparfejlesztésre vannak fölveve. Pedig itt már csak indokolt lett volna a nagyobb szabású elhatározás. Indokolt lett volna mind a két eshetőségre. Arra is, ha áttérünk az önálló gazdasági berendezkedésre, arra is, ha valamely felfanggal és erőszakkal megújítják a kiegyezést Ausztriával.

Ebben az utóbbi esetben is a lehető legmagasabb hatványra kellene emelni az államnak az iparfejlesztésben való közreműködését. Vagy tán csak nem akarja a kormány és nem akarhatja a törvényhozás, hogy örökké megmaradjunk buzatermelő országnak és megmaradjunk gyarmatnak, melyet Ausztria az idők végéig szabadon kizsákmányolhat. Ez a mostani vajadás a két állam szövetségének megkötésénél talán mégis fölbreszthette volna magyar államférfiakban a vágyat és kötelességet, hogy kiemeljék az orszá-

got abból a szerencsétlen helyzetből, melyben Bánffyék szerint nem is volna képes a maga lábán megállani.

Nos, ennek a törekvésnek hol van nyoma abban a költségvetésben, melyet a kereskedelemügyi miniszter előterjeszt. Hiszen minden a tavalyi alapon maradt, minden, még csak az ipari szakoktatásra sem gondoltak bőkezűbben, ott is csupán a már létesített intézmények szükség szerinti fejlesztésére vannak meg a fedezetek. Az iparfejlesztési címen pedig még ennyi sincs, holott ki vannak merítve a közgazdasági, az országos kereskedelmi és iparalapot és nincs a szakminiszternek rendelkezésére semmi, ha arról lenne szó, hogy már igazán intenzív iparfejlesztési akciót csináljunk, miután meggyőződünk róla, hogy az osztrákok egyenesen kifosztásunkra törnek és hogy ha megújítják is most még a kiegyezést, az kétségkívül az utolsó kiegyezés lesz, melyen túl nem lehet többé ezt a pusztító és rothadó rendszert föntartani.

Mért nincs hát nyoma a magyar állam jövőre számított közgazdasági reform-munkájának és mért kell a szakminiszternek az ő tárcájának tárgyalásánál arra szorítkoznia, hogy mindössze törvények revízióját igéri meg, ami nem került semmibe, amire nem kell pénzt kérni a szigorú Lukács Lászlótól és amire csak szó kell, ígéret, melyet aztán meg is lehet tartani, el is lehet felejtetni.

Bizonyára kívánatos a törvények átalakítása is, de ez nem minden, amit ma tennie kell a kormánynak, ha ismeri a kötelességeit. Az ipartörvény, a kereskedelmi törvény revíziója csak egy kis részlet lehet a teendőik hosszú sorozatában és részlet a hazai iparnak

állami kedvezményekben való részesítéséről szóló törvény megújítása is, a mit Dániel Ernő szintén kilátásba helyezett, mivel muszáj volt, mivel e törvénynek érvénye a jövő esztendő végén lejár.

Ennek a törvénynek létezése mindig fáj egy kissé osztrák testvéreinknek, mert valami csekély kedvezmény mégis csak biztosított benne új gyárak alapításának. De igen, igen csekélyek ezek a kedvezmények és leginkább a tizonót évig terjedhető adómentességre vonatkoznak, ami távolról sem elég az iparfejlesztés célszátának komoly megközelítéséhez. A kérdés tehát az, miképpen fog szólni az új kedvezményi törvény. És ez a kérdés annál fontosabb, mert ennek a magyar törvénynek meghozásába, ha nem nyilvánosan is, titokban erősen beleavatkozik az osztrák kormány, igyekezőn fönt ellensúlyozni a magyaroknak azon kísérletét, hogy az állami támogatás megfelelő mérvével segítsék fejlődésében az iparukat.

Már most, akár lesz kiegyezés, akár nem lesz isten segédelmével, mind a két esetben rendkívül fontos érdekek fűződnek az állami kedvezményekről szóló törvény megújításának, illetőleg átalakításának kérdéséhez. Mert ezt a törvényt végre úgy kell megcsinálni, hogy e céljának megfelelően és hogy a hatása ne maradjon el, amint elmaradt mindeddig. Nagy és értékes előnyök kell biztosítani e törvényben az iparfejlesztői részére, beleértve a műhelyipart is, mert különben újabb tíz esztendő múlva megint csak ismétlődnek a sopánkodások, amikkel most van tele a levegő. Ha példa kell a magyar kormánynak, mily alapokon kell az ipart támogatni és segíteni, ott van

példának a Szerbiáé, melynek iparkedvezményi törvényjavaslata mintául szolgálhat a magyar kormánynak. Ha ugyan kegyesen megengedik Bécsben, hogy Magyarország valamiképp segítse az iparát és ha meg nem állítják a buzgóságunkat azzal a szóval, hogy: jámbor magyarok, nektek nem szabad ipart fejleszteni, mert ez veszedelmére válik ez osztrák iparnak.

Tisztviselők fizetése.

Államnál, törvényhatóságoknál, községekben a köztisztviselőket rosszul fizetik; ez elvitázhatalan tény. Azaz az is, hogy a közügyeknek válnék hasznára, ha a hivatalnokok és tisztviselők egzisztenciája megjavították. A gonddal terhelt tisztviselőnél hiába keressük a munkakedvet, mit a hivatalos ügyeknek jó, gyors és pontos kezelése föltételez. A hivatalnok, ki anyagi zavarokkal küzd, könnyen hozzáférhetővé válik azoknak, kik görbe utakon járnak a haszon után. Meltányos is, hogy tisztességes fizetéssel lássuk el azokat, kiknek idejét, tudását, munkaerőjét a közszolgálat köti le. Ha megköveteljük, hogy bármely téren is a munkást a teljesített munka értékének arányában díjazzuk, akkor követeljük ezt a szellemi munkások munkáját illetően is. Ha büntetendők tartjuk a munkaerővel üzőt uszort, akkor megtorlandó az államnál a törvényhatóságoknál és községeknek is, ha a kényszerhelyzetbe jutott köztisztviselő szellemi erejét elcsigázza tulzott és igazolatlan igényeivel.

A közügyek érdekében méltányosságból, valamint a humanizmus szempontjából sürgetjük tehát a köztisztviselők anyagi helyzetének megjavítását. S amikor ezt tesszük, egy táborban vagyunk a sajtó többi organumaival, amelyek egyértelműleg emelnek szót a köztisztviselők jogosult kívánsága mellett s tőlük telhetőleg támogatják a köztisztviselők

neki emlékei, hisz itt született, itt nevelkedett és itt fejlődhetett ki szívében a szerelem valamelyik csinos bányász leány iránt. Közelebb és közelebb értünk a faluhoz, mely egy mély völgybe feküdt, hova nekünk egy meredek hegyen kellett lemenni. Itt megállapodtunk, várva az előre küldött csapat visszaérkezését, hogy mint áll a helyzet. Megszólítottam.

— Hallod Mirkó, kár volt ugyan ide jönni, de legalább egy kis kirándulást csináltunk.

— Ugyan miért? — kérdé haragosan.
— Azért, mert ha meglátnak bennünket, lesz annyi eszük, hogy nem hagyják magukat innen felülről összelövellőzni, hanem szépen megbékelnek.

— Az nem igaz, kiáltott rám mint egy örült, ez nem gyáva nép, ha munkás is, ez azért mit feltesz magában, ha kell, meg is tud halni; nem is volt emberi formája, sápadt mint egy halott és dühös volt mint egy vadállat. Szántam szegényt és annál jobban vigyáztam rá, felelni akartam neki, de parancsnokunk vezényszava elnémított mindent. Az előcsapat parancsnoka azt jelentette, hogy a bányászok minden egyezkedést meghusztanak, kérelmük teljesülését kívánják, vagy felgyújtják a telepet. Megtöltöttük fegyvereinket és indultunk előtte a lejtőnek, egy

TÁRCA.

A Pavlov Mirko esete.

Irtá: Zévé.

(A „TORONTÁLI KÖZLÖNY” eredeti tárcája.)

Persze önök nem ismerik az én Mirkó barátomnak a történetét, a ki közvitész volt a mi eugunkban, a mikor az a nagy ribilló volt az eszedi bányákban, erre csak emlékeznek, hisz hasábotak irtak róla a lapok. Hanem hadd kezdjem az elején.

Ha én most professzionátus újságíró volnék, nagyszerű anyag lenne, egy véres vezérelket irti a tőke és a munka harcáról, nyomorgó munkások és éhező munkásokról, henyélő és mulató urakról, szóval kitűnő alkalom volna egy kissé eldiskurálni a szocializmusról, kommunizmusról, anarchizmusról és Isten tudja még miféle ismusokról, de mivel szótartó akarok lenni, csak a Pavlov Mirko esetét fogom elmondani.

Szép, verőfényes vasárnap délután volt, a nap erősen tűzte sugarát a Mecsek lombos dombjaira, midőn a kaputgyeletes Csibrák káplár ép az orrunk előtt csukja be a kaput, kijelentve, hogy ma senki sem fog a városba menni, a napokat elküldték azokért is a kik már elmentek.

A kaszárnya udvarán a tiszték jártak, komolyan sugdosva egymás között. Már épen nem tudtunk egyebet gondolni, minthogy háborút izent a muszka, mikor halljuk, hogy a kürtös fujja a készséget vagy magyarul a bereitschaftot. Akkor aztán megtudtuk, hogyan áll a dolog srófia.

A kies fekvésű eszedi bányákban, hol 6—700 munkás dolgozott, idegen munkások igazgatásai folytán elégedetlenség ütött tanyát, bérfelemelést és munkaidő leszállítást követeltek, a mit azonban a tulajdonos társaság nem volt hajlandó megadni. Akkor vasárnapra várták az utolsó határozatot, s kilátásba helyezték, ha kérésük nem lesz teljesítve, felgyújtják a bányát. A rakoncátlanok megfélemezésére csak katonaság volt képes, mert nem tréfa dolog ám 6—700 kétségbeesett emberrel küzdeni.

Hiszen ha ellenség volna, de ezek rövid idővel ezelőtt még nagyon jámbor emberek voltak, csakhogy bevándorolt társaik, kik külföldi szociális iskolákba jártak, kiölték belőlük minden jobb érzést. Ezekkel tessék hadakozni, a kikről tudja az ember, hogy ezek hozzáuk is tartoznak, a kikről tudjuk, hogy szinte azon óriási testülethez tartoznak, melynek a „mi hazánk” a neve. Ha tudtuk volna, hogy háboruba megyünk, nem vittük volna fel szerelékünket ilyen

szomorúan, mint most. Elénk emlékezetemben van a Mirkó, az a derék subanc fiu nagy fekete szemével és napbarnította arcával, észre kellett vennem, mint változik át az a barna arc sápadtá, mily vésztilólan fénylenek azok a szemek, ő is közülük való volt, apja, nagyapja s egész családja mind bányászok voltak; átgondoltam az ő szörnyű helyzetét, ha esetleg nem engednek, mi lővünk, nem tudni kit talál a golyó. Iszonyu elgondolni, hogy ez az ember most menjen ölni a tulajdon apját, rokonait, bajtársait, hiába, mi csak egy jelszavat ismerünk és ez az engedelmisség.

Lázás gyorsasággal vettük fel szerelvényünket, de azért láttam a Mirkó arcát, majd halott-halványan, majd viaszárgán, majd ismét vérpirosan, láttam azokat a szemeket vérben forogni, majd kidagadva, mint ha kiakarnának ugrani üregeikből.

Gyorsan indultunk kellett, mert ha félórát késünk, ki tudja, hány ember életébe kerül.

Gyönyörű ut vezetett ki a telepre, rekesző hőségű nyári délután volt, de nem néztem én akkor az időt, nem a természetet, hanem a pajtásomat a Mirkót, ki látszólag nyugodtan ment mellettem; mikor közelítettünk a faluhoz, akkor vettem észre arcán ismét az előbbi változást; eszébe jutottak

lőknek méltányos igényeik kielégítése érdekében megindított mozgalmát.

Sajnos azonban, a tisztviselők kérésére ott talál éppen süket fülekre, hol leginkább számíthatnának meghallgatásra. A kormány elzárkózik kívánságuk elől s az ország pénzügyi viszonyaira való utalással megtagadja súlyos helyzetük megjavítására irányuló kérelmük teljesítését. A kormánynak van mindezen pénze bőségesen, csak a tisztviselők részére nincs, akik pedig a kormány szolgálatában győtrik el magukat, koptatják el népszerűségüket, csorbítják meg gyakran tekintélyüket. Azoknak, kikre nem lehet hivatalból rákényszeríteni a kortesmiszsiót, kerül gazdagon jutalom, de a köztisztviselők számára nincsen kenyér, noha ők líterálják a kormánynak a mindenkor készséges s mindenre kész képviselőket. S ezek a képviselő urak, kik a kormány pénzén kívül a köztisztviselők buzgóságának köszönhetik mandátumaikat s a mandátummal járó előnyöket, a legnagyobb lelki nyugalommal szavazzák meg a 30 millió katonai póthiteleket, de ahhoz nincsen bátorságuk, hogy a köztisztviselők fizetésének fölemeléséhez szükséges összeget megkövetelnék a kormánytól, ha kell, hát abból az alapból, melyet rendjelek, nemességek bárói és grófi címek, főrendiházi tagságok osztogatása révén harácsol össze választások idejére.

Am megteszik azt, hogy lemennek a megyébe s a törvényhatósági bizottság közgyűlésén elmondják azt, mit a parlamentben kellene elmondaniok; megható szavakkal esetelnek a köztisztviselő sanyaru helyzetét és követelik részére az adófizető polgároktól, mit a kormánytól kellene követelniük: a jobb existencia feltételeit.

S anennyiben a kormány megmarad elutasító álláspontja mellett, az adófizető polgárok jól teszik, ha hallgatnak ezekre a szavakra is, de viszont a köztisztviselők is okosan cselekszenek, ha egyfelől a kormány szükkebléséből, másfelől a közönség hámánus érzésből fakadó áldozatkészségéből levonják a tanulságot és jövőre teljesítik kizárólag a hivatásuk körébe tartozó feladatokat; szolgálják tudásukkal, tehetségükkel, energiájukkal a helyi adminisztrációt, ellenben a kortemes munkát reáhgagyják azokra, kik saját lelkiismeretüknek tartoznak csupán számáddal s akiket elég sérénységre, buzgóságra ösztökél a tudat, hogy a kormány gondoskodása reájuk kiterjed.

H I R E K.

Nagy-Kikinda, 1898. szept. hó 29.

— **A király nevenapja.** Október 4-én ünneplik az országban a király nevenapját. Az egyházak istentisztelet rendeznek ez alkalommal. A magyar nép mindig igaz szívvel ünneplte ezt a napot és ha az őszinte

helyen az ut keskenyebb lett, mindkét oldalról völgy, csak egy keskeny ut vezetett lefelé; pajtáomat nem kísérhettem figyelemmel, mivel ilyen helyen könnyen megtörténik, hegy az ember megbotlik egy kőbe és akkor gurul lefelé a nélkül, hogy akarná.

Én épen egy ilyen nagy követ akartam kikerülni, midőn látom ám, hogy a Mirkó villámgyorsan leveszi válláról a feyverét és elszántan leveti magát a mélységbe. Mindnyájunkban meghült a vér ennek látára, utána siettünk, a völgyben azonban már csak egy vérral borított alakot látunk feküdni. Lemostuk és a vértől megtisztítottuk, de megmenteni nem lehetett, még néhány percig élt csak.

Parancsnokunk kérdőre vonta, miért tette? Nyíltan megmondta: bányász voltam én is itt, apám, rokonaim mind bányászok, azt akarták, hogy ezekre löjek. Választanom kellett: eskümet megszegve, az engedelmességet megtagadni, vagy esetleg az apámat lelőni; nem választottam egyiket sem, hanem a halált.

Mindnyáján sajnáltuk szegényt és a kerges szívű katonák között nem egy könyezett a véres tetem láttára.

Azon a helyen, hol ez az eset történt, a bányászok emléket emeltek az ő martírjuknak.

szeretnek fokozata lehet, úgy ez idén az utolsó hetek megrendítő eseményeinek hatása alatt a mélyen lesújtott és csak népei szeretetében megvigasztalódó király nevenapját még bensőségesebben ünnepli meg a magyar nemzet, mint ünneplte az előző években tartott királyi névnapokat.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Tóth Erzsébet okl. kisdudovónót a zichyfalvai állami kisdudovódához ovónóvé nevezte ki.

— **Pichler Győző** országgyűlési képviselő tegnap este a 7 órai gyorsvonattal várounkba érkezett s Heim Mór főzalmi igazgatóhoz szállt mint annak vendége. Azonban este 10 órakor hirtelen rosszul lett, úgy annyira, hogy orvosért kellett küldeni. — A vendég, kihez Dr. Spitzer Mór városi főorvost hívták, még most is őrizi az ágyat.

— **Mihály napja.** A Mihályok tegnap ülték meg nevük napját. Ez egyszermind azt is jelenti, hogy benne vagyunk az őszben. Az esti harangszó is már előbb hirdeti az Ave Máriát és így lassan-lassan, a nélkül, hogy észrevennők, elmúlik az ősz is, jön a tél, hogy újra kitavasodjék. Így mulik el minden, még az igaz szerelem is.

— **Közgyűlés.** A városi képviselőtestület holnap október hó 1-én délelőtt 9 órakor a városház nagytermében rendes közgyűlést tart, melyen a tárgysorozat a következő:

1.) Ó Császári és Apostoli Királyi Felsége által, a Királyné Ó Felsége gyászos elhunytá alkalmával kibocsájtott nyilatkozvány felolvasása.

2. A város 1899. évi költségelőirányzata.

3. A szini előadások, hangversenyek, táncmulatságok és egyéb látványosságok engedélyezése után fizetendő díjakról szóló szabályrendelet tervezete.

4.) A romai kath. hitközség átirata a gazdasági ismétlő iskola felállítására tárgyában.

5.) Polgármester jelentése több városi épületnek árverés útján történt bérbeadása tárgyában.

6.) Ugyanannak jelentése a katonaság, átvonuló lovai részére építendő megfigyelő illetve veszteglő istálló iránt.

7.) Ugyanannak jelentése a városi pénztár váratlanul történt rovancsolása tárgyában.

8.) Ugyanannak jelentése a kórházi utca kövezetének elkészítése tárgyában.

9.) Ugyanannak jelentése a városi földeknek bérbeadása tárgyában.

10.) Ugyanannak jelentése a hiányzó munkaeörök helyébe netán szükséges ideiglenes munkaeörök felfoglalása tárgyában.

11.) A városi rendőrkapitány indítványa Gavranesity Pája tűzkárosult segélyezése iránt.

12.) A városi mérnök kérvénye irodahelyiségbér engedélyezése tárgyában.

13.) Kovács Péter és társai helybeli közművesek és ácsok kérvénye az építkezési szabályrendelet megváltoztatása tárgyában.

14.) Bozevits Dragutin szerbiai alattvaló kérvénye lakhatási engedély iránt.

15.) A városi irnokok kérvénye lakbér illetmény felemelése tárgyában.

16.) Mihajlovits Szilárd közigazgatási végrehajtó kérvénye lakbér megállapítása tárgyában.

17.) A kiküldött bizottság jelentése az 1899. évi legtöbb adót fizető városi képviselők névjegyzékének összeállításáról.

18.) Notáros István városi levéltárnok kérvénye 3 heti szabadság elnyerése iránt.

19.) Stefanovits Vása városi kiadó kérvénye 4 heti szabadság elnyerése iránt.

20.) Francuski Ársza nikindai lakos kérvénye törlési engedély tárgyában.

— **A gazdasági egyet a párisi kiállításon.** Az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás magyarországi kormánybiztosának felkérése folytán nevezett kiállításon a torontálmegeyi gazd. egyesület egy gyűjteményes kiállításra vonatkozó bejelentési íveket az egyesület elnöksége már szétküldötte. A ki bejelentési ívet nem kapott s a gyűjteményes kiállításban részt venni óhajt, forduljon e célból az egyesület titkári hivatalához. A kiállításra való részvétel nem fog maga után költségeket vonni, mert a kiállítási tárgyak

szállítási költségeit Budapesttől Párisig, valamint az összes elhelyezési, rendezési és diszítési költségeket az országos kiállítási alap fogja fedezni.

— **A nábobok vármegyéje.** Torontál vármegye az idén is a legnagyobb adófizető vármegyéje az országnak. A vármegye első virilistája, Csekonics Endre gróf egymaga annyi adót fizet, a mennyi elegendő két felvidéki vármegye egész háztartásának a fedezésére. A torontálmegeyi virilistáknak a jövő évre összeállított névsorából közöjük a következő 40 legnagyobb adófizetőt:

	frt
Gróf Csekonics Endre	106 510
Gróf Harnoncourt Felix	49 660
Duschnitz Miksa	41 621
Gróf Karácsonyi Jenő	30 604
Róbert pármái herceg	24 785
Gróf Pejacevics László	23 094
Gróf Zichy Ágoston	14 982
Csávossy Ignác	14 919
Dungyerszky Lázár	13 270
Posilovits György, zágrábi érsek	12 303
Gr. Wimpfen Simon	12 069
Gr. Nákó Kálmán	11 480
Gr. Karátsonyi Aladár	10 146
Kohner Henrik	9 348
József főherceg	9 298
Karátsonyi Andor	8 781
Gr. Bathányi László	8 738
Br. Gerliczy Ferenc	8 738
Csávossy Gyula	7 299
Gr. Szapáry Pál	7 224
Br. Nicolies Feodor	6 429
Lederer Arthur	5 945
Lederer Károly	5 945
Dr. Gyertyánffy László	5 703
Austerlitz Ede	5 241
Gr. Zichy Andor	5 225
Winterberg Gyula	5 159
Br. Baich Iván	4 674
Br. Dániel Ernő	4 275
Rónay Jenő	4 142
Wattay Miklós	3 731
Stehlik József	3 484
Br. Duka Géza	3 453
Schwarz Lajos	3 322
Gr. Gyulay Adolf	3 217
Löffler Jakab	3 217
Szentiványi Zoltán	3 201
Br. Liphay Frigyes	2 934
Dr. Dellimánich Lajos	2 931
Gr. Haldekeim Artur	2 775
Schulpe Vilmos	2 716
Tallian Béla	2 541
Solymos Gusztáv	2 476
Br. Nicolies Mihály	2 373
Rónay Ernő	2 071

— **Kárpótlás a regáleért.** A szeszitalmérési adónak, továbbá a eukortogasztási adónak és söritaladónak községenként való beszerzése tudvalevőleg a jövő újévtől kezdve meg fog szűnni. A megszűnő adók beszerzési jogának megválasztásából, illetve bérbeviteléből sok város és községnek nevezetes üzleti nyeresége volt, melytől háztartásaik egyensúlyának veszélyeztetése nélkül meg nem foszthatók. Azért a pénzügyminiszter külön törvényjavaslatokat készített, mely szerint azok a városok és községek, melyek eddig az italmérési jövedék tiszta jövedelmében részesedtek, a jövő évtől kezdve két egyenlő részletben évenként olyan összeget fognak kapni a kincstártól, amely az 1895—1897. években ily részesedés címén kapott összegek átlagának megfelel. Másrészt méltányos pénzbeli segítségben fogja részesíteni a törvényhatósági joggal felruházott, vagy rendezett tanácsú városokat, a melyek az állami boritaladó és huszfogyasztási adó beszerzési jogát bérbe vették s ezekről a jogoktól mégis kevesebb jövedelmet élveznek valamely évben, mint az eddigi béreletekből az 1895., 1896. és 1897. évek valamelyikében élveztek. A pénzügyminiszter e célra a jövő évre 100.000 forintnyi összeget irányzott elő, de az összeg esetleges túllépését is kilitásba helyezi.

— **Dreyfus és Gurré.** Ki hitte volna, hogy a Dreyfus-ügy számai mihozzánk is elnyulnak? Igenis, hazánkban is lakik egy férfi, ki önkénytelenül szintén szerepet játszott a Dreyfus-ügyben. De hallgassuk az események lefolyását történeti sorrendben.

Gurré Ferenc, kinek Budapesten, VI., váci-körút 39. sz. a. „Ingatlan- és Jelzalog-Forgalmi-Intézete“ van, már több éven át sikerrel hozott be magyarországi birtokokra külföldi tőkét.

Igy egynehány évvel ezelőtt különös szenvedélyvel kezdett dolgozni azon tervén, hogy Franciaország kapitálistáit is pénzükkkel hazánkba tereli. E végett több ízben Párisba utazott, első bankárokkal, közöttük zsidókkal is érintkezett s nagyszabású levelezést folytatott e bankárokkal. Ő, a ki házában óhajtotta beültetni Krózus és Dárius kincseit, a fáradszatólanul dolgozott ama tervén, hogy hozzánk mennél több pénzmagot hozzon.

Lassanként több millió frank tőke magyar jelzalogkölcsonné változott át, a midőn egyszerre kezdte észrevenni, hogy Párisban szemmel kísérik, hogy minden lépése nyilvántartatik, szóval, hogy valakinek érdekében áll az ő üzleti titkaiba magát beavatni.

Mint ügyes kereskedő azonnal segített magán, bankáiraival ezután chifrelevelezést folytatott egyrészt hirlapokban, másrészt poste-restante küldött levelekben, a midőn egyszerre az általa küldött minden levél válasz nélkül maradt s a bankárok vele szemben mindinkább nehezebbekké lettek.

Gurré Ferenc azonban; a ki a „The National Trust Company Limited“ londoni finans-csoport képviselője is volt, nem sokott akadálytól visszaretenteni. Összekötötésbe lépett angol, hollandi s belga házakkal, kik ezer örömmel álltak rendelkezésére s jelzalogkölcsonnökre a legmagasabb összegeket ajánlták fel. Azonban Gurré Ferenc mégis nyomára akart járni annak is, hogy versenytársai minő eselt vetettek Franciaországban.

És reá is jött a dolog nyitjára. Egyszerűen német kénnek denunciálták őt. És ennek következtében több levele a hadügyminisztérium értesítő irodájába vándorolt, hol azokból a híres szakértők is bettítették ki, mikép Dreyfuss ellenes bizonyítékok. Csak a mikor Cavaignac tábornok nézte át a Dreyfuss-dossiert, jöttek rá a tévedésre, hogy a Gurré-féle levelezés semminemű bizonyítékot nem képez, minek tolytán az e tárgyban eljár detektívek és szakértők csunya blamázsban maradtak, Gurré Ferenc pedig beállott üzleti káráért a francia kormánytól elégtételt akart ugyan követelni, de örömben az elrendelt revízió felett is, megafelett is, hogy a Crédit Fonciére magát teljesen rendelkezésére bocsájtotta, ettől is elállott, megeléglőlvén az erkölcsi győzelmet.

Mi azonban felelt sajnáljuk, hogy ezen felsülés végtárgyalásilag és hivatalosan nem lesz konstatalható. Mily pokoli kacajt idézett volna ez elő.

— **Másodszor is megválasztva.** A gyárvárosi gör. kel. szerb hitközség Terzin György helybeli g. k. tanitót már másodszor megválasztotta a megfíresedett tanitói állásra.

— **Nemzetközi sajtókongresszus.** A nemzetközi sajtókongresszust a portugál király nyitotta meg. A megnyitáson jelen voltak az udvar, a diplomácia, a polgári és katonai hatóságok fejei, a papság és számos hölgy. A fellobogóztott épület előtt egy század tengerészkatona állott fel. A király, a királyné és Altouz hencge megjelenésekor a zenekar a néphimnust játszotta. Az udvart a kongresszus rendező-bizottsága fogadta. Singer Vilmos (Neues Wiener Tagblatt), a kongresszus elnöke, beszédet mondott, a melyben örömet fejezte ki a fölött, hogy a felségek jelenléte arról a nagybecsű rokonszenvről és hatalmas oltalomról tesz bizonyosságot, a melyben a világ minden újságírójának szolidaritására való törekvéseik részesülnek, a mi őket hálával és tisztelettel tölti el. A nemzetközi sajtósövetség célja a tudatlanságból eredő félreértések és káros elöitéletek megszüntetése; célja továbbá, munkálkodni a haladásért, a civilizációért és igazságért, továbbá egy európai sereg alakításáért, a melynek tagjai személyes méltóságukkal, munkaszere tetükkkel, igazságosságukkal és hivatásuk becsületes teljesítésével váljanak ki. Talán ez a törekvés is hozzá fog járulni a nemzetek békéjének és egyetértésének megalapításához. A szónok a felségek éltetésével végezte be.

szédét. A király válaszában kijelentette, hogy szívesen tett eleget az elnök amaz óhajának, hogy a kongresszust megnyissa. A mint a Lissabonban nemrég tartott orvoskongresszus a test ápolását szolgálta, úgy szolgáljon a sajtókongresszus a szellem ápolására. A sajtónak az a szép feladata van, hogy előmozdítson és terjesztszen mindent, a mi nemmes. Az ünnepély után a király cercelet tartott. Este a város estélyt rendezett.

— **A csendőrség köréből.** Október hó 1-én nyílik meg Temesváron a tábori csendőrségi tanfolyam, Szilágyi csendőrszázados (Lugos) vezénylete alatt. A tanfolyamon 46 csendőr vesz részt. — A helybeli csendőrszázastól hét csendőr vonult be a Szegeden hónapután megnyíló csendőr-altszti tanfolyamra.

— **A temesvári munkagépkiállítás** Dél-magyarország iparossága részéről igen élénk látogatásnak örvend. A látogatók száma napokint 1500—2000 közt váltakozik. Legnagyobb érdeklődés általában a cipész-ipari gépek iránt mutatkozik, melyek szinte páratlan munkaképesség és minden tekintetben precíz kivitelű munkájuk által tűnnek ki. Itt látszik legjobban, mily roppant gazdasági előnye van a géptüzemnek a kézműszerű előállítás fölött. Ennek tulajdonítható, hogy máris több cipészipari szövetkezet alakulása van kilátásban a temesvári kamara területén. Magában Temesvárott egy cipész és egy asztalos ipari nyersanyag beszerző szövetkezet fog az ipartestület kezdeményezése folytán létesülni ama céllal, hogy mihelyt a körülmények megengedik termelő szövetkezetekké egyesítődnek ki. Tekintve, hogy a kiállításon bemutatott különböző motorok (gáz-, gőz-, benzín és villam) úgyszintén az ipari segédgépek (fa-, fém- és cipész ipariak) a magus kormány által akár szövetkezetek, akár pedig egyesek számára igen kedvező feltételek mellett azonnal át is engedtetnek, venni szándékozik felhivatni, hogy eziránt a temesvári kereskedelmi és iparkamrával mielőbb érintkezésbe lépjenek, annál is inkább mivel a kiállítás október hó 9-én bezárul s a gépek azután el nem adás esetén Budapestre visszazállítatnak.

— **Harc Mihály fejedelem örökéért.** A szegény szerb államkincstárnak, melynek eddig Milán király szerzett keserű órákat, most két magyar báró-család: a Nikolics és a Baics bárók szereznek sok szomorúságot azzal tudniillik, hogy el akarnak pörölni a szerb kincstártól két és fél millió forintot. Ez a szép vagyion egy romániai földbitok, melyet a nemrég Münchenben elhunyt Todorovics Velimir hagyományozott a szerb államnak. Todorovics Velimir törvénytelen gyermeke volt Mihály szerb fejedelemnek, a ki apja halála után teljes szegénységben maradt. A Nikolics és Baics családok azonban átengedték neki a szóban levő birtokot, a mi szintén Mihály fejedelem volt és a melyre ők a rokonság révén igényt tarthattak. Az öreg Nikolics báró, továbbá Baics ugyanis sógorai voltak Mihály fejedelemnek, a kinek apja, Milos fejedelem nem tartotta rangján alól valónak, hogy leányát egy zimonyi kereskedőnek adja feleségül, — mert a báró Baics-család akkori őse egyszerű kereskedő volt Zimonyban. A fejedelem 10—15.000 arany hozományt adott a leányával, a mi az akkori időben rengeteg pénz volt, de Baics kevésnek találta és sokszor zaklatta még fejedelmi ípját több, meg több pénzért. Miklós fejedelem naplójegyzeteiben legalább vajmi sokszor fordul elő a következő passzus: „Baics megint pénzt kér”. . . Nos tehát, mikor Mihály fejedelem meghalt, a bárói sógorok a romániai jószágról lemondtak a törvénytelen fiu számára, a ki a mig élt, igazi mecenásként bánt a pénzzel, végrendeletében pedig a birtokot — mint már említettük — a szerb kincstárnak hagyományozta. Am a Nikolics és a Baics családok megtámadták e végrendeletet, azzal érvelve, hogy ők csak a haszonélvezetet engedték át Todorovicsnak, a birtokjogot nem, míg szerb oldalról azzal támogatják a végrendelet intézkedését, hogy a Nikolics és Baics családok nem önszántukból, hanem Mihály fejedelemmel való megegyezés után adták a birtokot a törvénytelen Obrenovicsnak, még pedig örökbe, minden megszorítás nélkül. Az úgy most pör alatt van, és a mig ez el nem

dől, addig a román kormány nem akarja átengedni a birtokot a szerb kincstárnak, ám-bár e részben már több erélyes jegyzék érkezett a szerb udvartól, melynek ez a két és fél millió forint nagyon kapóra jönne, hogy Milán hitelezőit megint elnémissák egy időre.

Irodalom és művészet.

A tél előtt. Önfentartási harc: ezt küzdi ma és a közelebbi időkben Magyarország.

Nem külső ellenséggel — azzal könnyebb volna — benső jóbarátunkkal, a monarchia másik felével, Ausztriával.

„Hideg szelek fujnak onnan ellenünk”, mondja maga Jókai; de ez csak szelid költői hasonlat.

Ádáz és kitartó gyűlölet az, amivel ellenünk törnek, hogy magukkal ragadjanak a pusztulásba.

Nem közjogi harc ez; ott belátják, semmit sem tehetnek ellenünk az uralkodó nélkül.

Anyagi életünkben akarnak bennünket megbénítani, tudván, hogy a mivelődésünk, egész előrehaladásunk ebbe a bűnlásba bele-sorvadtat.

Még mindig a régi osztrák jelszó: előszőr szegényekké akarnak bennünket tenni, a rabság azután magától következik.

És erről a háborúságról mondják azt a félhivatalosak, hogy folyik a kiegyezés munkája.

Soha kormányférfiak, parlamentek, az egész politika munkája annyira nem ment még a magyar közönség zsebére és ekszisztenciájára, mint ez, a mi ma és a közelebbi jövődében folyik.

Ezért érthető az általános izgalom, a mely idehaza elfog mindenkit, hiszen nemcsak a magyar állam becsületes érdekeinek megmentéséről vagy elvesztéséről van szó, hanem egyénenként, kinek-kinek az ekszisztenciájáról.

Ez a jövődő, amelyben a Magyar Hirlap tudja a maga feladatát, amely a lehető legintranszigenőbb az osztrák prés ellen, mert azok ilyen eszközökkel verkednek.

Ők maguk brutálisak és tőlünk a nagylelkűséget követelik.

A Magyar Hirlapot már radikális multja is kötelezi, hogy ne engedjen e vénasszony-politikának, amelyet némelyek itthonról is ajánlanak.

Ellenkezőleg; ez ujság a végsőig fog izgatni a magyar érdek mellett és hiszi, hogy hasznos szolgáltatásokat tehet az önfentartás nagy, izgalmas és bizonyára nem vértelen harcában.

Politikai program helyett — amelyet szíves olvasóink már ugyse kérnek tőlünk — ime egy kis utalás a jelenre és jövődöre. Nehéz telünk lesz, eseményekben gazdag és — hisszük — dicsőséges is.

Ami pedig a Magyar Hirlapot illeti, szintén nem akarjuk untatni az olvasót hosszú tervrajzzal és részletekkel. Valamennyi régi támaszuk mellettünk maradt. A szerkesztőség, élén Fenyő Sándorral, a régi maradt. Ujak jöttek és a téli szezonban már megvalósíthatjuk régi ábrándunkat: szépirodalmi tekintetben olyan lesz a Magyar Hirlap, amilyen soha semmi magyar napilap nem volt még.

Néhány nap mulva megkezdjük a világirodalom egyik legnagyobb alakjának, az első regényírónak, a Magyar Hirlap legbensőbb munkatársának: Jókai Mórnak új regényét, melyet számunkra irt.

Jókai regényének címe: Gyász-orgiák, a tárgya maga is érdekesítő és a legmodernebb a szó nemes értelmében.

Ugyancsak a téli szezonban lesz alkalom közreadni Bródy Sándornak hosszabb munkáját: A kőműves című realiztikus szerelmi történetet.

Szépirodalmi munkákkal, tárcákkal, regényekkel látják el lapunkat a multban:

Ambrus Zoltán, Bárony István, Benedek Elek, Beniczky Bajza Lenke, Bródy

Sándor, Dóczy Lajos, Endrődy Sándor; Fesztay Árpád, Gárdonyi Géza, Heltai Jenő, Horváth Janka, Hubay Jenő, Ignotus, Jókai Mór, Kazár Emil, Komáromy András dr., Kürthy Emil, Lengyel Laura, Lovik Károly, Márkus Miksa, Mikszáth Kálmán, Pekár Gyula, Petelei István, Pósa Lajos, Radó Antal, Szabóné Nogáll Janka, Szilágyi Sándor, Türr István, Váradi Antal.

Ezek tulnyomó részéhez lesz szerencsénk a jövőben is.

A tisztán szépirodalmi tartalom mellett nem hanyagoljuk el e lapok társadalmi és művészeti részét. Ez utóbira ezentul is nagy szult fogunk fektetni. Színházi provotunk a legbőségesebb lesz. A fontos és érdekes társadalmi kérdésekről a közönséggel együtt konferenciákat tartunk, az önök által ismert csapáson, de új formában.

A Magyar Hirlap, amellet, hogy a legterjedelmesebb napilap, módot keres arra is, hogy olvasót külön, ingyenes kedvezmény-nyel örvendeztesse meg. Ilyen a rendes Karácsonyi Album is, amelynek arányai, tartalma nagyjából szabású lesz az idén. mint akármely előző évben. Ezuttal nemcsak díszes és szórakoztató, de minden művel olvasóra nézve szükséges munkát adunk minden régi és új előfizetőnk kezébe, minden külön díj nélkül, bérmentve.

Előfizetőinknek negyedévenként 50 krajcárért küldjük meg a „Kis Világ” című képes gyermeklapot, amely a legjobb gyermek-lap mai napság.

Az „Évszak” című gyönyörű divatlapot is potomságért, mindössze 80 krajcárért kapják a Magyar Hirlap előfizetői évnegyedre.

A „Magyar Szalon”, e kitéző havi folyóiratot, szintén kedvezményes áron kapják a Magyar Hirlap előfizetői.

A Magyar Hirlap és a Magyar Szalon együttesen előfizetve, egész évre 24 frt helyett 20 frt, fél évre 12 frt helyett 10 frt, negyedévre 6 frt helyett 5 frt.

A lapunkban most könyvalakban megjelenő érdekesítő regény eddigi folytatásait díjmentesen küldjük az ujonnan belépő előfizetőknél.

A Magyar Hirlap előfizetési árai ezek: Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy hónapra 1 „ 20 „ Ebbe be van tudva a postaköltség a vidékre, illetve a házhoz hordatás Budapestben.

Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. Mutatványszámot 2—3 napig szívesen küld kívánatra a

Magyar Hirlap kiadóhivatala, Honvédtúca 4.

Katángy-Naptár. Karácsonyra nagy irodalmi újdonság készül: a Katángy-Naptár, melyet Nagyságos Katángy Menyhért országgyűlési képviselő ur, a Naplóbíró bizottság tagja, irt és szerkesztett, választási költségeinek részben való behozásának tekintetéből.

Az „Országos Hirlap” megszerezte a jeles hazafitól kizárólag előfizetői részére s mindazoknak, a kik most előfizetői lesznek, bérmentve küldi karácsony hetében.

Ki ne ismerné nagynevű írónk Mikszáth Kálmán pompásan megrajzolt alakját, Menyhért? Mikszáth páratlan humorának éles szatirájának és nagy megfigyelő tehetőségnek ez egyik legkiválóbb alkotása, mely az olvasóközönségnek már eddig is ritka gyönyörűségére szolgált. Kétségtelen, hogy Mikszáth génusza ez újabb alkotásában is tul fogja szárnyalni a várakozásokat s a Katángy-Naptárral oly művet ad a közönség kezébe, melyhez fogható nincsen a magyar irodalomban.

Az „Országos Hirlap” kiváló ízlésének és a művelt magyar olvasóközönség iránt való előzékeny figyelmének adja tanúságát az által, hogy e naptárt küldi szét előfizetőinek karácsonyi ajándéku és újabb bizony-ságot ad arról, hogy a közönségnek azt a

nagy pártfogását, melylyel e lapot eddig is elhalmozta, méltán megérdemli.

KÖZGAZDASÁG.

Okulva a most befejeződő nyár-évad szomorú tanulságain, a hazai biztosító-intézetek reformálni akarják a jégbiztosítást. Együttvéve vagy négy millió forintot veszítettek ezen az üzletágon s így természetesen fogja találni mindenki, hogy náluk halaszthatatlan sürgősséggel lép előtérbe a reform szükség-érzete. Viszont a reform készülődésének csak a hire is már visszatetsztelt kelt némely gazdasági körökben, mert tartozik sajátjától, hogy a tervbe vett változtatások keresztülvitele együttjár a biztosítási díjtételek felemelésével.

A jelenlegi viszonyok között ez az utóbi álláspont feltétlenül helytelennek mondható. A magyar gazdaközönségnek sohasem tett még a jégbiztosítás akkora szolgálatot, mint ezidén; birtokosaink és gazdáinkat valóságos tönkrejutástól mentette meg ez az intézmény, mely épp ezért a legnagyobb méltánylásban kellene, hogy részesüljön a gazdakörök részéről. Sajnos, nálunk is mind jobban lábrakap az a rendszer, mely a német tulzó agrárizmus kinövése: az összes egyéb közgazdasági tényezők megrágalmazása, gyanúsítása. Ez a rendszer nem nézi még azt sem, hogy magatartása milyen kárára van utóg a mezőgazdasághoz legközelebb álló intézményekre is, csak gyanúsítja és káromolja mindazt, ami nem tartozik sajátj keretében. A jégbiztosítás hazánkban tudvalevően még edes-keveset hozott a biztosító-intézeteknek s ezért igen gyakran foglalkoztak a vállalatok azzal, hogy ezt az évek óta veszteséggel dolgozó üzletágot meg kell szüntetni. De ennyire még sem jutott a dolog, mert a kúzerdek s legelsősorban a mezőgazdaság érdeke feltétlenül kívánja, hogy legyen olyan szervezet, mely védelmet nyújthat még a legkiszámíthatatlanabb természeti csapással szemben is.

Amikor tehát arról van szó, hogy a jégbiztosítást a megszűnés veszedelme fenyegeti, mert a biztosítóvállalatok nem bírják tovább is tartani azokat a milliányi károkat, melyeket a gazdák egyszerűen átháritanak rájuk, — akkor miért kárhozzatják némely részről a tervbe vett reformokat, melyeknek az a célja, hogy tenmaradhasson a gazdák egyetlen rédelme a jégverés elemi csapása ellenében? Az az agitáció, melyet némelyek ebben az irányban folytatnak, nagyon veszedelmes, mert arra vezethet, hogy egyszerűen megszűnik a jégbiztosítás az országban. Ez pedig sokkal súlyosabb csapás volna Magyar-ország gazdáira akár tíz jégverésnél is.

A kormány jövő évi munkaprogramjában meglehetősen sok helyütt szerepel a háziipar fejlesztése. A kereskedelemügyi miniszterium — melynek ügykörébe tulajdonképpen az egész dolog tartoznék — most is folytatja szétágazó tevékenységét ezen a téren, a földmívelésügyi miniszterium a maga körébe eső intézményeknél igyekszik segítségre lenni a nép mellékfoglalkozásainak, s a honvédelmi miniszter a katonaság szükségleteinél szívesen biztosítana részt a háziipari tevékenység táplálásának. Mindez nagyon helyes, jó és okos intézkedés, mely kétségkívül javára van a népnek s emeli keresetét jövedelmét. Ámde — öszintén szólva — mind-ez együttvéve mégsem az az igazi tevékenység, melyet e téren kívánatosnak és szükségesnek tartanánk. Olyan általános, egyrészt az egész háziipart, másrészt az egész állami szervezetet felölelő nagy organizáció kellene, mely egy csapásra fellendítené a háziipari ügyét s feltétlenül meghozná azt a nagy eredményt, mely a földmívelő nép állandó téli foglalkozását biztosítaná. A mezőgazdaságnak azt az egyoldalúságát, hogy csupán nyáron ad teljes keresetet a gazdának, télen pedig munkátlanul hagyja, a gépek használata mind tetemesebben fokozza, mert a régebben télire felhalmozódott munkaanyagot erőművel, gyorsan, pontosan s az emberi munka mellőzésével bonyolítja le. Ezzel lépést tartva tehát mind nagyobb mértékben emelkedik a háziipar jelentősége is, ami viszont mindinkább sürgőssé teszi az említett nagy organizáció keresztülvitelét. A kormány

két év előtt megkezdte ezt az organizációt a háziipari törzskönyv kidolgozásával, vajjon hol marad a folytatás?

Talán abba a munkaprogramba, melyet a kereskedelemügyi miniszter az immár decentralizált iparfelügyelői intézmény részére megállapított, bele lehetne foglalni a háziipari fejlesztés erősebb s rendszeresebb művelését is. A vidéki városoknak régi igénye s a vidéki ipar ipazi szükséglete teljesült e decentralizációval, a mely kétségkívül a legpraktikusabb reform, melyet e téren csinálni lehet. Az iparfelügyelő munkaköre terjedjen kisebb területre, de aztán annál pontosabban, lelkiismeretesebben és szigorúbban láttassék el ez a kisebb munkakör. A nyugoti államokban az iparfelügyelő ugyászolván részt vesz a maga kerületébe tartozó ipartelemek sorsának intézésében s nemcsak ellenőrzi az iparosokat, hanem okos tanácsosul, támogatással is segíti őket. És a mi a fő: feltétlenül megóvja a maga pártatlanságát, ilyként bizalmát érdemelvén ki a grárosnak és a munkásoknak egyaránt. Ez utóbbiak kell kiváltképpen, hogy jóakarójukat, szólójukat és védelmezőjüket lássák az iparfelügyelőben, a ki ekként igazán kezében tarthatja a maga kerületének egész ipari fejlődését. Ha a magyar iparfelügyelői intézmény ebben az irányban szervezkedik s ilyképpen teljesíti feladatát, úgy nálunk nem lesz nagyobb érdemi előbbreségítője igazi haladásunknak, mint egy-egy iparfelügyelő.

Felölte szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kiss Károly.

Torontálvármegyei n.-kikindai járás főszolgabírájától.

9669. szám

közig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Magyar-Padé községben egy 300 frttal évi fizetéssel javadalmazott községi irtóki állás betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy eddigi szolgálataikat feltüntetve okmányokkal felszerelt folyamodványaikat legkésőbb **folyo évi október hó 15-ig** hivatalomhoz nyújtsák be.

Nagy-Kikindán, 1898. évi szeptember hó 26-án.

Grób

119 2—2 főszolgabíró.

774 sz. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1898. évi 22744 számú végzése következtében Dr. Cserő Ede ügyvéd által képviselt özv. Biedl Adolfné javára Sztarcsevits Milutin és neje ellen 450 frt s jár. erejéig 1898. évi aug. hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 338 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, kocsik, gazdasági felszerelvények és szobatorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a tkanizsai kir. jbróság 1898. V. 483/3 számú végzése folytán 450 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi nov. hó 20-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 47 frt 82 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Deszken alperesek lakásán leendő eszközökre 1898. évi október hó 11-iknapjának dél előtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is foganatosíthatni fog.

Kelt Tkanizsán 1898. évi szept. hó 21-ik napján.

Karácsonyi,

123 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Ügyvédi és egyéb irodai nyomtatványok, bál meghívók, névjegyek, levélpapírok, és borítékok nyomtatott czimmel a legelegánsabb bivitelben kaphatók illetve megrendelhetők

RADÁK J.

könyvkereskedésében Nagy-Kikindán.

Vidéki megbízások a legpontosabban teljesítetnek. Iskolakönyvek, irodakészletek, naptárak óriási készletben vannak raktáron.

Évi zárszámadások jutányos áron és kitünő kivitelben nyomtatnak.

VASUTI MENETREND

Érvényes 1898. évi május hó 1-től.

Budapest ny. p. u.—Orsova—Verciorova.

K. exp. v. I.	Gy. v. I—II.	Sz. v. I—III.	Sz. v. I—III.	Sz. v. I—III.	Gy. v. I—II.	Sz. v. I—III.	Sz. v. I—III.	Oszteud. exp. I.	Sz. v. I—III.	Állomások	K. exp. v. I.	Ostend. exp. I.	Sz. v. I—III.	Sz. v. I—III.	Tv. sz. sz. I—III.	Sz. v. I—III.	Gy. v. I—II.	Sz. v. I—III.	Gy. v. I—II.	Sz. v. I—III.	Sz. v. I—III.
1200	815	—	830	—	230	425	700	1015	1035	ind. Budapest ny. p. u.	1250	530	715	1105	—	—	125	65	740	—	—
319	1140	—	147	—	553	1015	100	117	420	érk. Szeged	950	212	101	450	—	—	1000	114	412	—	—
325	1146	—	209	—	559	—	142	123	455	ind. Valkány.	944	206	1238	—	—	937	—	953	1240	406	—
—	1221	—	302	—	635	—	242	—	550	érk. Valkány.	—	—	1151	—	—	823	—	916	1144	331	—
—	1222	—	307	—	636	—	251	—	555	ind. Valkány.	—	—	1143	—	—	822	—	915	1136	329	—
—	1242	—	337	—	657	—	323	—	622	érk. Valkány.	—	—	1115	—	—	740	—	854	1108	303	—
—	1248	—	357	—	659	—	352	—	632	ind. Nagy-Kikinda.	—	—	1057	—	—	736	—	851	1053	257	—
—	107	—	425	—	718	—	422	—	700	érk. Zombolya.	—	—	1021	—	—	701	—	832	1027	237	—
—	109	—	429	—	720	—	437	—	705	ind. Zombolya.	—	—	1021	—	—	648	—	831	1022	235	—
509	149	—	531	—	802	—	544	304	814	érk. Temesvár-Jváros.	803	1216	925	—	—	510	—	750	925	153	—
515	—	212	—	615	810	—	715	310	—	ind. Temesvár-Jváros.	757	1210	809	—	—	—	—	714	742	—	115
—	—	523	—	941	1029	—	1032	—	—	érk. Karánsebes.	—	—	515	—	—	—	—	410	537	—	1018
933	—	828	—	—	1256	—	138	722	—	ind. Orsova.	315	730	200	—	—	—	—	—	258	—	640
939	—	—	—	—	111	—	230	727	—	ind. Orsova.	255	710	1259	—	—	—	—	—	225	—	—
947	—	—	—	—	120	—	239	735	—	érk. Verciorova.	245	700	1250	—	—	—	—	—	218	—	—

Szeged-Rókus—Szabadkai vonal.

a) Szeged-Rókus—Szabadka.

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.
Szeged-Rokus ind.	2.27	11.56	8.10	4.43	8.43
Rószke "	2.44	12.15	8.27	5.00	9.09
Kamarás erdő "	2.53	12.27	8.36	5.09	9.21
Horgos "	2.59	12.38	8.43	5.14	9.36
Királyhalmok (ő) "	3.12	12.48	8.56	5.27	9.56
Palics "	3.28	1.06	9.11	5.41	10.17
Szabadka "	3.40	1.20	9.22	5.52	10.35
Budapestre ér.	10.30	7.35	1.05	—	7.05

b) Szabadka—Szeged-Rókus.

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapest ind.	—	10.20	2.40	7.35	4.00
Szabadka "	9.51	5.25	6.37	2.28	11.03
Palics "	10.10	5.43	6.51	2.43	11.18
Királyhalmok (ő) "	10.27	5.58	7.02	2.55	11.31
Horgos "	10.45	6.25	7.16	3.11	11.46
Kamarás erdő "	10.50	6.30	7.20	3.15	11.50
Rószke "	11.03	6.42	7.30	3.26	12.01
Szeged-Rokus ér.	11.25	7.01	7.46	3.42	12.18

Szeged—Aradi vonal.

a) Szeged—Arad.

	Sz. v.	V. v.	V. v.
Szeged indulás	219	308	610
Szöreg "	231	325	637
Deszk "	243	341	652
Kis-Zombor "	309	414	726
Makó "	330	500	824
Apátfalva "	347	524	853
Magyar-Csanád "	355	533	902
Nagylak "	409	550	929
Csanád-Palota "	424	609	951
Mezőhegyes érkezés	442	632	1016
" indulás	510	700	1160
Peregi major "	521	715	1119
Tompa "	529	725	1131
Battonya "	539	738	1155
Pécska "	601	808	1240
Szent-Tamás "	614	825	104
Arad érkezés	639	851	140

b) Arad—Szeged.

	Sz. v.	V. v.	V. v.
Arad indulás	523	416	—
Szent-Tamás "	549	444	—
Pécska "	603	506	—
Battonya "	627	546	—
Tompa "	637	558	—
Peregi major "	647	609	—
Mezőhegyes érkezés	659	625	—
" indulás	709	650	835
Csanád-Palota "	728	713	904
Nagylak "	743	732	958
Magyar-Csanád "	755	747	955
Apátfalva "	803	758	1009
Makó "	823	840	1118
Kis-Zombor "	839	859	1141
Deszk "	902	928	1211
Szöreg "	915	948	1236
Szeged érkezés	927	1061	1251

Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig torjedd éjjeli idő a percek aláhuzásával van megjelölve.

K. exp. v. = Keleti express-vonat.

Ost. exp. v. = Ostendei express-vonat.

Lux. v. = Luxus-vonat.

Gy. v. = Gyors-vonat.

Sz. v. = Személy-vonat.

Az állomások nevetől balra fekvő időadatok felülől lefelé, a jobbra időadatok pedig alulról feltelől olvasandók.

V. v. = Vegyes-vonat.

Tv. sz. sz. = Tehervonat személyszállítással

× = Feltételes megállás.

× f csak felszállás.

× l csak leszállás.